

VIII K 428/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

9 października 2018

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w VIII Wydziale Karnym

w składzie :

Przewodnicząca: SSR Marta Bujko

Protokolant : Cezary Mancarz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9.10.18 sprawy

M. J. (1) s. A. i B., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :w dniu 13 czerwca 2018 r. w W. przy ul (...), wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopii innych niż włókniste (marihuany) zaliczanego do grup IN i IV N o masie 230, 1 gramów netto , to jest o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii z późniejszymi zmianami;

1. oskarżonego M. J. (1) uznaje za winnego zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i wymierza mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 lata;

3. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

4. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1i 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się w okresie próby od używania środków odurzających oraz informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

5. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 190 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

6. na podstawie art. 70 ust4 Ustawy z 29.07.2005 o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty nawiązki w kwocie 1 000zł na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

7. na podstawie art. 70 ust2 Ustawy z 29.07.2005 o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 48-49 akt sprawy pod poz.1 -4 i zarządza ich zniszczenie;

8. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Funkcjonariusze Policji E. J. i C. C. w dniu 13 czerwca 2018 roku w godzinach porannych przeprowadzali interwencję w budynku przy ul. (...) w W.. Około godziny 8:45 przechodząc obok lokalu nr (...) poczuli woń marihuany, zapukali do

drzwi. Drzwi otworzył mężczyzna. Po ich otwarciu zapach charakterystyczny dla marihuany wzmocił się. Mężczyzną, który otworzył drzwi okazał się być M. J. (1).

Funkcjonariusze Policji weszli do mieszkania M. J. (1), gdzie na stole znaleźli susz roślinny koloru zielonego. Mężczyzna zaprzeczył, aby były to narkotyki. Następnie policjanci wezwali M. J. (1) do dobrowolnego wydania wszystkich rzeczy, mogących stanowić dowód w sprawie, dowód przestępstwa, rzeczy zabronionych podlegających zajęciu lub przepadkowi, a w szczególności środków odurzających. M. J. (1) wyjął z szafy znajdującej się w pokoju plecak, w którym znajdował się susz roślinny. Podczas czynności operacyjnych, policjanci ujawnili ponadto w tej samej szafie pieniądze w łącznej kwocie 1900 zł, dwa telefony oraz dwa młynki – rozdrabniacze.

Po zabezpieczeniu znalezionych substancji M. J. (1) został zatrzymany i przewieziony do (...) W. II. Ujawnione w toku przeszukania mieszkania substancje okazały się być marihuaną (ziele konopi inne niż włókniste, zaliczane do grupy I-N i IV-N) o łącznej masie 230,1 gramów netto.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: zeznania E. J. (k. 19-20), częściowo wyjaśnienia M. J. (1) (k. 27-30), protokoły (k. 2, 8-10, 12,13-14, 15-16), opinia (k. 40-41).

M. J. (1) nie był dotychczas karany (karta karna 79-77). Ma 25 lat i studiuje na (...) w W., jest bezdzietnym kawalerem, nie pracuje i nie ma nikogo na utrzymaniu. (oświadczenie M. J. (1) – k. 27-28).

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał na czas, miejsce i okoliczności, w jakich nabył środki odurzające. Dodał, że znalezioną marihuanę postanowił zatrzymać celem konsumpcji. Zaprzeczył, aby kiedykolwiek udzielał innym osobom środków odurzających. Końcowo wyraził skruchę związaną z zaistniałą sytuacją i wyjaśnił, że nie chce mieć więcej nic wspólnego z tego rodzaju substancjami (k. 27-30). Wyjaśnienia oskarżonego, wespół z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie, Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 kpk, zgodnie z którymi, Sąd ocenia dowody swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, jak i wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Przyznanie się oskarżonego do popełnienia czynu, polegającego na posiadaniu znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o masie 230,1 gramów netto nie budzi żadnych wątpliwości. W toku przesłuchania oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, co bezpośrednio koresponduje z zeznaniami przesłuchanego policjanta, który brał udział w czynnościach przeszukania lokalu i oskarżonego oraz jego zatrzymania, a ponadto ze znajdującym się w aktach sprawy nieosobowym materiałem dowodowym. Z tego względu Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w złożonym przez niego kształcie. Wyjaśnienia te w zakresie posiadania substancji odurzających korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z treścią zeznań świadka K. W. oraz z treścią zgromadzonych w sprawie dokumentów. Wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności nabycia marihuany nie miały znaczenia z punktu widzenia przypisania odpowiedzialności karnej M. J. (2), stąd nie były przedmiotem oceny Sądu.

Sąd dał wiarę wszystkim zgromadzonym w sprawie dowodom. Źródło osobowe, tj. będącego funkcjonariuszem Policji świadka K. W. (k. 19-20) uznał za wiarygodne, ponieważ są spójne, logiczne i wyczerpujące oraz korespondują z treścią pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności z treścią protokołów przeprowadzonych w sprawie czynności. Sąd uznał nadto za przekonującą fizykochemiczną opinię biegłego H. W. (k. 40-41). Nie wzbudziła ona wątpliwości Sądu, zawiera jasne odpowiedzi na wszystkie postawione biegłemu pytania a jej wnioski zostały wywiedzione w oparciu o logiczne wywody. Sąd dał wiarę wszystkim przeprowadzonym dowodom z dokumentów, które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych tj.: protokoły (k. 2, 5-6, 8-10, 12, 13-14, 15-16, 17, 31, 42-43., 44-45) i potwierdzenie wpłaty zabezpieczenia środków pieniężnych (k. 39) z uwagi na niebudzącą wątpliwości treść i urzędowe pochodzenie. Mając na uwadze tak ustalony i oceniony materiał dowodowy należało przejść do rozważań prawnych.

Przestępstwa z art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii dopuszcza się ten, kto wbrew przepisom ustawy posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe w znacznej ilości. Strona przedmiotowa występkę polega na niezgodnym z ustawą posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych w znacznej ilości. Przedmiotem ochrony jest dobro indywidualne w postaci zdrowia i życia konsumenta tych środków.

Posiadanie jest to każde, choćby krótkotrwałe faktyczne władztwo nad rzeczą. Przepięstwo można popełnić z zamiarem bezpośrednim bądź ewentualnym. Więcej uwagi poświęcić należy przesłance „znacznej ilości”. Biorąc pod uwagę kierunek orzecznictwa uznać należy, że o znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych decyduje: a) kryterium ilościowe (masa wagowa określona w gramach, kilogramach, tonach, porcjach); b) kryterium jakościowe (rodzaj środka odurzającego lub substancji psychotropowej, biorący pod uwagę właściwości uzależniające i odurzające, a więc uwzględniający podział na narkotyki miękkie i twarde); c) kryterium jakościowo-ilościowe (ilość środka odurzającego lub substancji psychotropowej wystarczająca do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób); d) kryterium wartości rynkowej środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Zgodnie z wyrokiem SA w Warszawie z 18.4.2000 r., II AKa 22/00, (OSA 2001, Nr 2, poz. 8) "kryterium decydującym o tym, czy ilość środków odurzających jest znaczna, nieznaczna czy zwykła są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego (podział na tzw. twarde i miękkie) i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne)". Podobne stanowisko zajął SA we Wrocławiu w wyroku z 30.5.2003 r., II AKa 167/03, (OSA 2003, Nr 9, poz. 92) zdaniem, którego: "wśród charakterystycznych dla przestępstw naruszających przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii znamion ocennych, różnicujących podstawy odpowiedzialności pomiędzy typem podstawowym a uprzywilejowanym wypadkiem mniejszej wagi, jest kryterium ilościowe oraz kryterium jakościowe, a więc rodzaj wprowadzanego do obrotu środka narkotycznego". Jednocześnie w orzecznictwie przyjmuje się, że miarą "znaczności" może być stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków (zob. wyrok SA w Lublinie z 17.12.2002 r., II AKa 282/02, OSA 2003, Nr 9, poz. 94). W wyroku z 24.7.1997 r., II AKa 94/97, (KZS 1997, Nr 8, poz. 47) SA w Krakowie przyjął następujące określenie znacznej ilości narkotyku: "to taka ilość, która wystarczy do jednorazowego odurzenia się najmniej kilkudziesięciu osób". Sąd podzielił ponadto stanowisko wyrażone w orzeczeniu SN z dnia 21 lutego 2018 r. V KK 309/17, iż nie ma podstaw by uznać, że dopiero ilość narkotyku pozwalająca na jednorazowe odurzenie kilkudziesięciu tysięcy osób – jest ilością znaczną i spełnia kryterium kwalifikujące przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ujawniony w sprawie materiał dowodowy zdaniem Sądu pozwolił na przypisanie oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu czynu. Wina M. J. (1) nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony został przyłapany „na gorącym uczynku”. W zajmowanym przez niego lokalu unosił się zapach marihuany, nieznaczna jej ilość leżała na stole w pokoju, a sam oskarżony na polecenie funkcjonariuszy policji wydał pozostałą część narkotyków, dodatkowo przyznając się do ich posiadania. Oznacza to, że oskarżony pełnił władztwo faktyczne nad ujawnionymi środkami odurzającymi. Ilość substancji odurzających, posiadanych przez oskarżonego stanowiła od ok. 250 do ok. 450 porcji dla osoby uzależnionej. Co prawda jest to ilość kwalifikująca się w dolnych granicach pojęcia „znacznej ilości”, bowiem typowo „znaczna ilość” środka odurzającego lub substancji psychotropowej to ilość hurtowa, jednak zgodnie z aktualnym orzecznictwem Sądu Najwyższego, nie ma podstaw by uznać, że dopiero ilość narkotyku pozwalająca na jednorazowe odurzenie kilkudziesięciu tysięcy osób – jest ilością znaczną i spełnia kryterium kwalifikujące przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (wyrok SN z dnia 21 lutego 2018 r., V KK 309/17). Bowiem za "znaczną ilość" w rozumieniu ww. ustawy może być uznana już taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. (Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 23 lutego 2017 r. IV KK 19/17) Marihuana jest substancją odurzającą zaliczaną do grupy I-N i IV-N (załącznik nr 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). Z wyjaśnień oskarżonego można nadto wywieźć, że dopuścił się zarzucanego mu czynu działając z zamiarem bezpośrednim, miał bowiem świadomość, że posiadana przez niego substancja to marihuana, z jego oświadczeń wynika bowiem, że już ją uprzednio nabywał i używał.

Wobec stwierdzenia, że nie zachodzą żadne okoliczności skutkujące wyłączeniem odpowiedzialności karnej oskarżonego, jak również brak jest wątpliwości co do jego poczytalności w chwili czynu zasadnym jest uznanie go za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Oskarżony w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu był osobą młodą, ale potrafiącą przewidzieć skutki podejmowanych decyzji. Jego zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem nie była podważana, zdawała sobie sprawę z bezprawności swojego zachowania. W ujęciu formalnym nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu, bądź winę oskarżonego. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie wskazuje, aby nie można było wymagać od oskarżonego

zachowania zgodnego z prawem. Sąd doszedł zatem do przekonania, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia przestępstwa, stanowiącego występki umyślny.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd rozważył przesłanki z art. 53 § 1 i 2 kk, oceniając stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynów, jakich dopuścił się oskarżony, a także wziął pod rozwagę cele kary. Oskarżony miał w chwili popełnienia czynu pełną zdolność rozpoznania jego znaczenia, podjęcia decyzji o zachowaniu zgodnym z prawem i faktyczną możliwość realizacji. Jego uprzednią niekaralność, wyrażoną skruchę, stosunkowo młody wiek, posiadanie substancji odurzających wyłącznie na własny użytek oraz współpracy z organami ścigania poprzez dobrowolne wydanie substancji odurzających Sąd uznał za okoliczność łagodzącą. Powyższe wpływa na obniżenie stopnia jego zawinienia, który należy ostatecznie ocenić jako średni. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował fakt, że oskarżony posiadał marihuanę w ilości 230, 1 grama (co powoduje, że jest to ilość znaczna nie tylko w rozumieniu spełnienia przesłanek z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ale i - jako znamię stopniowalne - stanowi ilość znaczną przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu i wpływa na jego zwiększenie). Sąd miał nadto na uwadze, że działanie oskarżonego należy uznać za społecznie szkodliwe w stopniu wyższym niż znikomy, z uwagi na przedmiot ochrony naruszonego przez oskarżonego przepisu ustawy. Mając powyższe na uwadze, Sąd wymierzył oskarżonemu M. J. (1) karę 1 roku pozbawienia wolności. W ocenie Sądu nie przekracza ona stopnia winy i jest wystarczająca z punktu widzenia prewencji indywidualnej, gdyż spowoduje u oskarżonego przekonanie, że popełnianie przestępstw się nie opłaca. Jednocześnie spełni ona potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a to poczucia sprawiedliwości i nieuchronności represji karnej. Sąd w pkt 2 wyroku warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, na okres próby wynoszący 3 lat, korzystając z możliwości przewidzianej w przepisie art. 69 §1 i §2 kk oraz art. 70 § 1 kk. Oskarżony nie był bowiem dotychczas karany, dlatego popełnienie przez niego zarzucanego mu czynu Sąd uznał za wydarzenie incydentalne. Sąd przyjął, że zachodzi wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna. Sąd stwierdził bowiem, że zastosowanie wobec oskarżonego instytucji probacji będzie bardziej sprzyjało kształtowaniu u niego społecznie pożądanej postawy, aniżeli odbywanie kary w warunkach izolacji. Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 lat stwierdzając, że jest on niezbędny dla weryfikacji założonej pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd na podstawie art. 73 §1 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 i 5 zobowiązał jednocześnie oskarżonego do powstrzymywania się od używania środków odurzających i informowania kuratora o przebiegu okresu próby. Obok kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania Sąd w pkt 5 na podstawie art. 71 §1 kk wymierzył oskarżonemu również karę grzywny w wymiarze 190 stawek dziennych. W ocenie Sądu uiszczenie grzywny będzie stanowiło dla oskarżonego odczuwalną dolegliwość i zapobiegnie poczuciu bezkarności, jakie może powstać u oskarżonego względem którego wykonanie kary warunkowo zawieszono. Wysokość jednej stawki dziennej grzywny Sąd ustalił na kwotę 10 zł, kierując się przede wszystkim sytuacją materialną oskarżonego. W pkt 6 wyroku Sąd zgodnie z dyspozycją przepisu art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego obowiązek zapłaty nawiazki w kwocie 1000 zł na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii.

W pkt 7 wyroku Sąd będąc do tego zobowiązany na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych poprzez ich zniszczenie.

Na podstawie art. 624 §1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. 1983, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w postaci wydatków i opłaty.